

Nebe

David Wilkerson April 30, 2007

Neslyšíme v těchto dnech mnoho kázání o nebi. Může se to zdát divné, protože každému křesťanovi dává radost, když přemítá o životě s Pánem po celou věčnost. Zaslíbení nebe je skutečným jádrem evangelia, které kážeme.

Ale má to důvod, proč o tomto radostném tématu moc neslyšíme. Skutečnost je taková, že Bible o tom, jak vypadá nebe, moc neříká. Ježíš se nikdy s učeníky neposadil a nevysvětloval jim slávu a velkolepost nebe. Řekl zloději na kříži: „Dnes budeš se mnou v ráji,“ ale neřekl, jak bude vypadat.

Apoštol Pavel se zmiňuje o nebi, když mluví o tom, že byl vytržen do ráje. Říká, že tam viděl a slyšel věci, které byly pro jeho mysl tak ohromující a překvapivé, že nemá slov, aby je popsal. Z Pavlova popisu můžete nabýt dojem, že i kdyby dokázal jasně vyjádřit, co viděl, naše lidské mysli by to nedokázaly pochopit.

Ať už byl Pavel v nebi svédkem cokoliv, ovlivnilo ho to natolik, že po zbytek svého života toužil být tam.

Pavel byl vděčný za svůj život, své povolání, svou službu. Víme, že vášnivě miloval Boží lid. Ale po celou dobu své služby bylo Pavlovou neustálou touhou jít domů a být s Pánem. Jeho srdce bylo prostě nedokonalé, aby tam už byl.

Takže, kde je nebe? Nevíme. Víme, že nové nebe přichází, právě tak jako nová země. A tato nová planeta nebude jenom stará země očištěná ohněm, ale něco zcela nového. V jejím středu bude hlavní město, Nový Jeruzalém.

Víme také, že Boží trůn je v nebi. Rovněž Ježíš je tam, a také nespočetné množství Pánových andělů. Navíc Pavel říká, že až tam jednou budeme, uvidíme Ježíše „tváří v tvář“ (1. Korintským 13:12). Stručně řečeno, budeme mít bezprostřední osobní přístup k Pánu po celou věčnost. (Milovaní, kdyby tohle jediné bylo všechno, co je nebe, stařilo by mi to!)

Patrně se tam budeme učit věci, které lidské mysli zde na zemi nemohou obsáhnout. Budeme mít přístup k myslí samotného Krista, která je neomezená. A já vím, že On nás bude ve všech věcech na věky vyučovat. Písmo naznačuje, že nebe nebude jen o odpočívání a nicnedělání kromě chození do církve

Bible nám říká, že v nebi budeme vládnout spolu s Pánem: „A učinil jsi nás králi a kněžími našemu Bohu a budeme kralovat nad zemí“ (Zjevení 5:10). Budeme tam působit jako jeho služebníci a „budeme mu sloužit“ (22:3).

Tohle mi napovídá, že v tom novém nadcházejícím světě nám bude dáno vzrušující, požehnané povolení. Písmo stále znovu mluví o rolích, jaké mají andělé po celou historii, když slouží i Ježíši. Ať bude tím vzrušujícím povolením cokoliv, víme, že bude trvat po celou věčnost, protože Boží světy jsou bez konce.

Přemýšlejme na chvíli o zdánlivé nekonečnosti, kterou vidíme ve vesmíru. O naší sluneční soustavě se říká, že má v průměru nejméně pět miliard mil, a přesto je to jen mršou ve vesmíru. Vědecké objevy ukazují, že je tam soustava za soustavou, za soustavou, zjevně bez konce. Pro lidskou mysl je to ohromující, závratné.

Zrovna tak, jako běžně vesmírem naše sluneční soustava, otáčí se kolem slunce, pohybuje se tam rovněž

bezpočet jiných soustav, jedna nad druhou. A to všechno se odehrává podle Božího řádu. Z tohoto důvodu věřím, že přijmeme pověření, která jsou tebou pro naše lidské mysli nepochopitelná.

Když se Pavel odvolává na svůj zážitek v ráji, mluvil o tom, že byl ve „třetím nebi“

Židovští učenci v Pavlových dnech využívali, že existují tři úrovně nebe: první, fyzická atmosféra, v níž žijeme; potom druhé nebe, kde jsou hvězdy; a konečně třetí nebe, kde je Bůh a ráj.

Všchno, co k tomuto mohu s jistotou říci, je to, že Ježíš vystoupil „vysoko nad všechna nebesa.“ A řekl nám, že tam tebe připravuje místo pro svůj lid. Také řekl: „Zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.“

Zkrátka, milování, nemohu říci, jak vypadá nebe. A nevím mnoho o tom, jaké to tam bude. Nemám žádné nové zjevení, které bych nabídl, žádnou vizi podobnou Pavlově. Ale mohu říci, jaké nebe není a co tam není, protože to nám Písmo prokládá. A až to uvidíte, budete mít důvod k radosti.

Začneme vizí apoštola Jana ve 21. kapitole Zjevení

Jan nám říká, že následující věci v nebi nenajdeme:

1. Nebude tam už žádné moře. „Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. Neboť první nebe a první země pominuly a moře již nebylo“ (Zjevení 21:1). Jan neříká, že tam nebude voda. Říká, že tam už nebudou žádné hrozby obrovských zemských vodních mas; už žádné hurikány, tajfuny nebo zabijácké tsunami.

Skutečně, jediná voda, o které se zmínil, pokud jde o tuto novou zemi, bude řeka radosti, která teče ulicemi Nového Jeruzaléma. Jan o tom říká: „Potom mi ukázal řeku vody života, jasnou jako křišťál, vytékající z Božího a Beránkova trůnu“ (22:1).

2. V nebi už nebudou kapesníky. Nebudeme takové věci potřebovat, protože z Písma vyplývá, že nebudeme potřebovat ani slzné žlázy. „A Bůh setře každou slzu z jejich očí“ (21:4). Podle Jana nebudou prostě slzy v nebi existovat.

Podobně tam už nebudou žádné pohřební ústavy, rakve nebo hřbitovy. Proč? „A smrt už nebude, ani nárek ani křik“ (21:4). Přemýšlej o tom: už žádné stání před rakví, truchlení pro ztrátu milovaných lidí. Už žádný zármutek, pláč nebo smutnění, protože v nebi nikdy neumřeme. Až budeme vzkříšeni z pozemského hrobu Kristovou mocí vzkříšení, nikdy už nemůžeme znovu umřít.

3. Nebudou tam už žádné lékárny, nemocnice, doktoři, zdravotní sestry, ambulance, léky proti bolesti nebo lékařské recepty. Jan píše: „Ani bolest už nikdy nebude“ (21:4).

Vzpomínám si na jednu matku a její invalidní dceru, které navštěvují naši církev. Syn této ženy spáchal sebevraždu po sedmi letech, kdy trpěl nesnesitelnými bolestmi, které žádný doktor nedokázal diagnostikovat. Bůhem této doby musel brát silná narkotika, jen aby každý den vydržel. Na důvod jeho bolesti se nikdy nepřišlo.

Teď se u dcery objevují stejné symptomy. Je talentovanou tanečnicí a vynikající studentkou, získala vyznamenání a bylo jí nabídnuto stipendium. Ale její stav se tak zhoršil, že má neustále kruté nesnesitelné bolesti.

Podobně jako její bratr žije tato mladá žena s tak vysokou mírou bolesti, že doktoři říkají, že ji odhadují na stupeň „třináct v desítkové stupnici.“ Řekli jí, že narkotika, které by musela brát proti bolesti, by musela být tak silná, že by ji to zabilo během pár měsíců.

Třím se, že přichází nádherný den, kdy tato mladá žena už nikdy bolest nepozná.

Nikdy nezapomenu na poslední dny naší drahé vnučky Tiffany na zemi

Bolest mojí vnučky, způsobená nádorem na mozku, bývala tak prudká a krutá, že se její končetiny mocně třásla. Měla strašné záchvaty a musel jsem během tohoto strašného času jejímu otci pomáhat podržovat její ruce a nohy dole. Té bolesti na ni bylo prostě ažaž, a pravda je, že jí bylo příliš i na její prarodiče. Nakonec Tiffany řekla své mamince a tatínkovi, že Pán Ježíš promluvil k jejímu srdci a řekl jí: „Chci, abys přišla domů. Se mnou tam nebude už žádná bolest.“

Janův verš má pro mě mimořádný význam: „Ani bolest už nikdy nebude“ (Zjevení 21:4). Jako důvěřek Tiffany

odpovím v poznání, že to je tam, kde je te? moje vnu?ka: s Ježíšem, kde už není žádná bolest.

4. Nebude tam už žádný strach, už žádná nevíra, už žádné hanebné v?ci, vraždy, lži nebo ?arod?jnictví.

Bible nám říká, že všichni, kdo praktikují tyto v?ci, budou uvrženi do ohnivého jezera: „Ale bázlíví, nev?rní, ohavní, vrazi, smilníci, ?arod?jové, modlá?i i všichni lhá?i mají sv?j díl v jeze?e, které ho?í ohn?m a sírou“ (21:8).

Noviny p?ednedávnm p?inesly zprávu, že jedni starší manželé byli nalezeni mrtví ve svém dom?. Tito manželé se tak báli, že budou vykradeni nebo napadeni, že pravideln? zamykali dve?e svého domu a ut?s?ovali všechna okna. Byli tak plní strachu, že to d?lali i b?hem letních žhavých veder a udusili se.

V nebi už žádný takový strach nebude. Ani tam už nebude žádné násilí nebo vražda. Zrovna nedávno se jeden pedofil p?iznal k obt?žování více než dvou set d?tí. Díky Bohu, v nebi už žádné takové ohavnosti nebudou.

5. V nebi nebude d?vod ke st?hování. Moje žena a já jsme se v dosp?losti vícekrát st?hovali z jednoho domu do jiného. Jsem vd??ný, že až se dostaneme do nebe, nikdy se nebudeme muset znovu st?hovat. Jak tohle vím? Ježíš nám říká: „A? se vaše srdce nermoutí. V??íte v Boha, v??te i ve mne. V dom? mého Otce je mnoho p?íbytk?. Kdyby to tak nebylo, pov?d?l bych vám. Jdu, abych vám p?ipravil místo“ (Jan 14:1–3).

Nedávno jsem ?etl o jedné k?es?ance, která se ptala: „Jestliže bude v nebi velké množství lidí, které nelze spo?íst, jak m?že B?h vytvo?it bydlení pro každého? Jak by tam mohlo být dost místností pro tolik bydlících?“ Zamysleme se nad Ježíšovými slovy, které k tomuto říká: „Jdu, abych vám p?ipravil místo.“

Tato slova by pro nás m?la n?co znamenat. N?kte?í bibli?tí u?enci interpretují význam Ježíšových slov zde jako „mnoho p?íbytk?“. To m?že nebo nemusí být p?esné. Vše, co vím, je toto: Jestliže to staví Kristus, m?žeme si být jisti, že je to n?co nádherného.

Když každý p?emýšlíme o míst?, které pro nás staví náš Pán, nem?li bychom si p?edstavovat zd?nou budovu nebo n?co tomu podobného. P?esn?ji ?e?eno, Jeho obydlí jsou z úpln? jiné oblasti. Jako lidské bytosti si nedovedeme p?edstavit oblast, v níž t?lo prochází bez p?ekážek všemi materiály. (Ježíš to ud?lal po svém vzk?íšení, a říká, že v nebi budou naše oslavená t?la vypadat jako jeho.) Tohle je oblast, kterou žádný v?dec nevyzkoumal, oblast nesmírn? odlišná od všeho, co bychom dokázali pochopit.

D?ležitá v?c, kterou Ježíš o nebi říká, je: „Je to domov. Budete žít na v?ky tam, kde žiji já.“ „Jdu, abych vám p?ipravil místo. A když odejdu a p?ipravím vám místo, zase p?ijdu a vezmu vás k sob?, abyste i vy byli tam, kde jsem já“ (Jan 14:3). Jednoduše ?e?eno, existuje domov ve v??nosti pro každého z nás. Ježíš v podstat? říká: „Až ten den p?ijde – až tu budete se mnou – osobn? vám ukážu, co jsem pro vás postavil.“

6. V nebi nejsou žádné zmrza?ené kon?etiny, žádná slepota ani hluchota, žádná chátrající t?la. Bible říká, že v nebi budeme mít nová t?la. Samoz?ejm?, tohle je známé u?ení k?es?an?, a Pavel m?l hodn? co k tomu říci. Píše: „N?kdo ale ?ekne: Jak budou mrtví vzk?íšeni? A v jakém p?ijdou t?le?“ (1. Korintským 15:35). Jinými slovy, lidé jsou možná zv?daví: „Jaké t?lo vstane z mrtvých?“

Pavel odpovídá, že t?lo, které jde do hrobu, není t?lo, které z n?ho vyjde.

„A co rozsíváš? Ne to t?lo, které povstane, ale holé zrno ... B?h mu však dává t?lo, jak sám cht?l, totiž každému z t?ch semen jeho vlastní t?lo“ (15:37–38). Jinými slovy: „T?la, v nichž budeme p?ebývat v nebi, budou jemu podobná. Budou nebeská a ne pozemská.“

Podle Pavla se naše fyzická t?la „rozsívají porušitelná,“ ale „vstanou neporušitelná.“ Jednoduše ?e?eno, když se naše t?lo „rozsívá“ – nebo poh?bívá – je to p?irozené, pozemské t?lo. Ale až budeme vzk?íšeni, bude to dokonalé, nebeské t?lo. T?lo, které budeme mít, bude pak „oslaveno“ Kristovou mocí vzk?íšení.

Písmo v?bec neříká, že B?h bude pátrat po každé ztracené kon?etin?, každém ztraceném zubu, každém zrní?ku prachu z našich p?irozených t?l, a n?jak je dá zpátky dohromady. Naopak, Pavel vyu?oval: „T?lo a krev nemohou být d?dici Božího království.“ Potom dodává: „Naráz, v okamžiku, za zvuku poslední polnice. Nebo? zatroubí a mrtví budou vzk?íšeni jako nesmrtelní a my budeme prom?n?ni“ (15:52).

Naše oslavená t?la budou mít dokonalou podobu Krista

V tom významném dni se otev?ou hroby. A Pán, ve své strašlivé moci, dá vzniknout novým, v??ným t?l?m. Tato t?la budou mít podobu svatosti a spravedlnosti, nikdy se neporuší, nepominou. A až se to stane, budeme mluvit

jedním jazykem, novým jazykem, kterému budeme všichni rozumět. Opravdu, všechny věci budou nové.

Co je pro mě nejvíc vzrušující, je to, co se stane, pokud jde o miliony mrtvých nebo umírajících dětí všech věků. V okamžiku budou tyto vzácné děti vzkrísené a budou mít nová těla. Myslím na nedospělé děti, jejichž těla šla do hrobu zničená nemocí, jejichž tělo bylo ubito v genocidách, jejichž těla byla roztrhána bombami.

A také myslím na muže a ženy, jejichž těla usychala a chřadla nemocí, těla, která musela být pohřbena v uzavřených rakvích. Myslím na mučedníky z celé historie, kteří zemřeli umučením, jejichž těla zohavili, rozřezali vedví, zkrátili o hlavu, upálili v ohni. Ti všichni vyjdou z hrobu s novým tělem, už nikdy neuvidí porušení nebo bolest.

Moje mysl může střížit vyjádřit moje úvahy o tom – a přesto se z toho moje srdce raduje!

7. V nebi nebudou už žádné hodiny, protože už nebude více času.

Jan píše, že se před ním objevil anděl a stál jak na moři, tak na zemi. Anděl potom pozvedl ruku k nebi a, podle Jana „přísahal při Živém na věky věků, který stvořil nebe i to, co je v něm, zemi i to, co je na ní, a vše i to, co je v něm, že už nebude více času“ (Zjevení 10:6).

To je pro mě jedna z nejtěžších představ

Přijde chvíle, kdy sám čas bude odvržen. Představte si to, už žádné roky, žádné měsíce nebo týdny, už žádné dny, hodiny, minuty nebo dokonce vteřiny. Nebude tam nic k označení času, ani nočního nebo denního času, neboť Kristus bude světlem v ráji.

Jeden puritánský pastor se pokusil popsat svému sboru neomezenost věčnosti. Řekl jim, aby se nesnažili pochopit, že věčnost vždy byla a vždy bude, bez nějakého začátku nebo konce. Dal jim tuto ilustraci: „Představte si zemi jako kouli z písku, 25 000 mil po obvodu. Jednou za každých tisíc let přiletí pták a odebere jedno zrnko písku. Až ten tvor odebere úplně poslední zrnko, tehdy právě začala věčnost.“

Jinými slovy: ve velkém plánu věčnosti má „čas“ právě ten jen krátké trvání. Přichází den, kdy čas úplně doslouží svému účelu a bude odstraněn. Je pro mě tak ohromující o tom uvažovat.

Pavel to shrnuje v jedno napomenutí pro všechny Boží lid

Pavel nadšeně jásá: „Díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!“ (1. Korintským 15:57). Mnoho křesťanů cituje tento verš denně, používá ho ve svých zkouškách a trápeních. Ale Pavel to říká v kontextu, který naznačuje hlubší význam. Jen o dva verše dříve Pavel uvádí: „Smrt byla pohlcena ve vítězství. Kde je, ó smrti, tvůj osten? Kde je, ó peklo, tvé vítězství?“ (15:54–55).

Pavel výmluvně hovoří o své touze po nebi. Napsal: „Víme přece, že kdyby byl náš pozemský dom tohoto přebývání zbořen, máme od Boha věčné stavení v nebesích, dom neudělaný rukama. Vždyť také v tomto vzdycháme, neboť toužíme být obleženi svým přibýtkem z nebe“ (2. Korintským 5:1–2).

Apoštol potom dodává: „Máme tedy smůlu dříve, než se nám raději být vzdálenými od tohoto těla a být doma u Pána“ (5:8).

Podle Pavla je nebe – přebývání v přítomnosti Pána po celou věčnost – něco, co si máme přát celým svým srdcem.

Když přemítám o těchto věcech, které podle Písma v nebi nebudou, začíná se objevovat nádherný obraz

Nejprve si představuji Ježíšem popisované obrovské shromáždění, kdy andělé „shromáždí jeho vyvolené od vytřetí, od jednoho konce nebe až po druhý“ (Matouš 24:31).

Když jsou všechny ty ohromné zástupy shromážděné, představuji si, jak se v nebi koná vítězný pochod. Téměř každý zná píseň: „Když svatí pochodují.“ Pokuste si představit, jak se ta píseň doslova odehrává v nebi, s miliony oslavených dětí, které zpívají hosana Pánu, jak byly zvyklé dělat kdysi v chrámu. Jaký to bude zvuk vítězství a chvály: zástupy sirotků volajících: „Óťe!“ Mohu zrovna zahlédnout paprsek radosti ve tváři Ježíše. On řekl: „Takovým patří Boží království.“

Potom přicházejí všichni mučedníci. Ti, kteří kdysi volali po spravedlnosti na zemi, teď volají: „Svatý, svatý, svatý!“

Představuji si ty, kteří byli zkráceni o hlavu, jak se dotýkají svých hlav a říkají: „Jsem opřít celý.“ Ti, kteří byli rozřezáni vedví, hledají známky utrpení na svých tělech, ale nemohou žádné najít. Ti, kteří byli upáleni na hranici, teď mají celá těla bez jakýchkoliv stop zápachu nebo kouře. Všichni budou tancovat s radostí a volat: „Vítá zství, vítá zství v Ježíši!“

Pak přijde mocné burácení, zvuk, jaký předtím nebylo nikdy slyšet. To je církev Ježíše Krista s velkým množstvím lidí ze všech národů a kmenů. V této skupině budou ti, kdo byli kdysi narkomani nebo alkoholici ... kdo byli kdysi slepí nebo nemocní ... kdo byli chudí, ovdovělí nebo nuceni žebrať. Představuji si mezi nimi chudou vdovu, která vřně vhodila malý peněz do sbírky, i když nic víc neměla.

Možná vám to všechno zní za vlasy přitažené, ale Pavel sám o tom svědčí

Když byl vřně apoštol uchvácen do nebe, „uslyšel nepopsatelná slova, která člověku nepřísluší mluvit“ (2. Korintským 12:4). Pavel řekl, že byl překvapen tím, co tam slyšel. Věřím, že tohle byly ty samé zvuky, které slyšel. Dostalo se mu ukázky zpěvu a chvály Bohu od těch, kteří se budou radovat v Jeho přítomnosti, jejich těla budou neporušená, jejich duše budou naplněné radostí a pokojem. Byl to zvuk tak nádherný, že ho Pavel mohl slyšet, ale nemohl ho opakovat.

Draží svatí, uvažte nebe svou opravdovou touhou. Ježíš přijde pro ty, kdo touží být s ním právě tam!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1227/>